

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. Inșertiuni: De un șir peti 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Nebunul

după Spartacus de Alb și Negru.

(Urmare din Nr. 10.)

Acolo sē fi audit,
Unii: vidisti amice?
Alții: tudja fene mit
Láttunk mik; alții: aice
Nu póte fi lucru bun
Sânti de cióră chiar în drum!

Cum veđui aceste tóte,
Cu plus de un Măria Sa,
Incep a striga prin glóte,
Me, io-sū cu voi în Gherla,
Dar nu pricep, fără lanț,
Cum ve lasă de âmblați?’

Sânt și lanțuri, ci pucine,
Și se pórtă la grumaz
De cei ce se pórtă bine
Și nu fac lumei necaz,

Ci mână, béu și pipéză
Ori jócă cărți — dup’ amiađa!

Ci aceste lanțuri scumpe
Le capětă numa-n dar
Și, decă unul se rumpe,
Atunci merge fără car
Posesoru-n purgatorum
Ori cu diabolii-n infernum.

În acésta pozițiune
Mult póte că n’oiu fi stat,
Căci că veđui o minune
Ce venia dela palat
Și cânta: Vai flămându’s
Că n’am mâncat decându’s!

Era Șerban Mihăilă
Canonic prea meritat

Care fără pic de milă
Mâncă, bea și dorme-n pat,
Pipéză și face sfinți
Numai se capete arginți.

El, pentru scumpa națiune,
Dela ori ce candidat
Ié frumoșele diurne
Când e de examinat
Apoi: scie ori nu scie
Numai diurne se fie!

Și nu-i sătul nici odată,
Tot trage și tot poftesce
Pe lângă fixata-i plată
Ca și cei din Buda-Pesco-
Și tot ȃice că-i sërman;
O, seracul, ce Șerban!

În coridor la palat
Zăresc o vită mai mare,
Cu medaile decorat
Și sbierând cu-ndestulare:
Pare-mi bine că-sū sătul
Că flămënd am fost destul!

Eū, vedënd și audînd
Tóte câte vi le am spus
M'am pomenit fluerând;
Dar un glas venînd de sus
M'a oprit de fluerat
Eu m'am pus și am gratulat:

Dómne sânte
Și părinte
Alduite
Și cinstite,
Milostive
De molitve,
Tu, care de-un tîmp încóce,
Fără clopot, fără tóce
Te preînbli-n jos și-n sus
Pufâind e'un puin de urs;
Tu, inalte de trei coți
Și cu clop de nouë zloți,
Tu, grosule cât un sac
Și-ndopat ca un gânsac;
Ție me rog se te așeđi
P'un scaun, până-ți orez
Și cu pompă-ți gratulez!

Șcim noi toți, cu mic cu mare
Câți âmbłămū la gratulare
Că ȃeu gratularea șecă
Nici dracului nu-i e dragă
De aceea, cu gratularea
Ți aducem și căldarea
În carea a fiert sātana
Ungurii căđuți la Varna,
S'o păstrezi pentru veciă
Ca un om de omeniă;
Dracului se n'ó dai, mei,
C'a fierbe și pe Ciangăi
Ba și pe ungurí d'a vré
De aceea, ține de ea!

Aci ai nene vladică
 O intrégă apotică
 Cum o veđi plină plinuță
 Cu tot soiul de sticlute
 Care-s pline, indesate,
 Cu suflete botezate
 Cari la Mohács au fost scósé
 Din ungurescile ósé.
 Veđi, dómne, biuc de ele,
 Că-s sticlute subțirele
 Să nu se spargă cumva
 C'apoi vai de pielea ta!
 De veđi vre una plesnită
 Chiamă de loc ceva vită
 Fie laie, fie pópă
 Chiamă-o și o indópă
 Că ar fi păcat de mórte
 Să ajungă slabă sórte
 Tocmai în țeră la noi
 Sufletele de eroi!

Mai aducem bun părinte
 Laterna cea mai potinte
 Ce a remas de Diogene
 Primește-o, te rog fă bene
 Și, când esci singur în casă
 O aprinde sus pe mésză
 Și eű te asigurez
 Că-n oclindă Nullă veđi.

Mai poftiți o rotiliță
 (Să nu cređi că-i șleifărită)

Pe asta, când-va Horea
 Și-a horit cântarea sa;
 Primesce-o, ți-va prinde bine,
 Dar de a mai hori nescine?!

Mai poftim și nițel praf
 Luat dela Ruși în jaf
 Puneți-lă sub canapeű,
 Când ți-a fi la fóle greu
 Și demândă lui Șerban
 Să pună foc în cătran
 Și-apoi Tu, cu canapeű
 Cu tot, mergi la Dđeu
 Unde-n tiguă poti vorbi
 Despre frate to Bamfy
 Bă și despre Szapári
 Și-acolo-i poți pãrtini
 Chiar ca ei pre tine — aci. —

După aceste donări
 Primesce-a nóstre urări,
 Să trăesci, se vecuești
 Ca vladic să stěpãnesci
 Cretin ca Bamfy să fi
 Și cu Miron din Sibii.

Numai, mēi bãdiță bade
 De mai voesci o medaile
 Cetesce o anaftemă
 Prește nația rimlénă
 Și nu da parochii bune
 Numai celor ce vor spune

Predice cu tak, tek, tik
Iszaiás bokkazik.

Scumpul meü badea Szabou
Pufăind greu ca un bou
Musteța ș-o scărpina
Și un persze-mi dicea.

Remas singur, despre șură
Aud o șuerătură
Merg acolo — lili puti,
Adeca carul lui Bamfy
Cel fără leucă la rôte
Fluerături dese scôte
Semn, că ne putem urcă
De vrem a ne căruță

Merg în lontru, el pornesce
Și noi mergem boeresce

Comod și atât de turbat
Cât de abia am numărat

Galițele din Gherla.
De aci m'am luat cu trenul
Până am ajuns la Nil
Unde prinđindu me somnul
M'a mâncat un crocodil
Și-n burta lui am aflat
Pre chir Macedonschi — beat.
Cât va fi înotat pe Nil
Prăpăditul crocodil
Cu mine-n fole nu sciu,
Destul că astađi-sü viu
Ci, me pierd în vecinicie
În trăsnița calicie.

Alb și Negru.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da!
Dina, dina, da!



Doină, doină cânt de jale,
Miron, păcatele tale
'Su încrestate-n urechie
Și n'au în lume părechie!

Doină, doină, cânt meren:
Măi Miróne, capul teu
E plin, plin e de cărbuni
Ori numai cu gărgăuni?

Doină cânt eu prin liveți:
Măi Miróne, tu nu veși
Tisza Kálmán cel de sus
Cum te jôcă ca p'un urs?

Doină țic și doină cânt:
Măi Miróne ai tu gând
Se imitezi pre Juda?
Că eu-ți cumpăr funea!

Doină, doină și doină
 Miróne, Maria ta
 Spune-mi, ce-ți făcu Cristea
 De l'ai sciut alunga?

Doină, doină cu bănat
 Póte nu te-a ascultat,
 N'a cântat cu DTa:
 „Ticălos Măria-Ta“?!

Doină, doină și-un tăciune
 Fireai, ah! de rís la lume
 Și de proverbiu la țeră
 Oh, Miróne, crudă fieră!

Doină, doină, cântec bun
 Să am un băt de alun
 Se-ți măsur câte-oi vré eu
 Se fii sântít Archireu!

Doină, doină, și-o doiniță
 Să fiu eu o măierită
 Când ai veni pe uliță
 Te aş opări mei bădiță!

Doină cânt véra prin ierbă
 Aş pune apă să fierbă
 Fiértă-o-aş pune-n doniță
 Și svérr in tine bădiță.

Doină, doină, cânt p'afară
 Adă domne foc și pară,
 Unde ai fost Miróne a séră,
 Să mérgă vestea prin țeră!

Doină, doină, cânt acum,
 Adă domne foc și scrum
 Unde esci Miróne acum,
 Din barbă se-ți éasă fum!

Dr. Detunatescu

favoritul lui Miron.

Urzică Scandalografescu.



BCU Cluj Central University Library Cluj

Metropoliții noștrii Miron și Vancea s'au întors dela blamajul din Seghedin sănătoși acasă, și cine știe când atotputernicul Neptun, prin acoperirea altei cetăți cu valurile undelor sale, va da prelaților noștrii ocasiunea d'a se mai sătura vrodată de papricaș ca la Seghedin.

Eū nu știu încât Vancea cu ai sei au avut lipsă de lecțiuni în arta patriotismului ș'a loialității; noi cel puțin cești de rasa gr. or. posedem în cercularele metropolitului nostru testimoniul de maturitate în patriotism și loialitate, așa încât mie, cu tóte că: „Repetitio est mater studiorum“, 'mi vine a crede, că cursul supletoriu dela Seghedin a fost pentru noi cu totul superfluū. Dér-așa se ȃice — superflua non nocent, și prin urmare- douē bătăi fac cât o mâncare.

Ci-o se-i faci, am păpato și la Seghedin cu bābacul! Cel puțin ne-am convins, că libertatea constituțională a Ungariei,)

noue Românilor ne concede și dreptul, dea peri de fόμε cu
 straița plină de loialitate!

* * *

Încât știu eū, încă neci unul din membrii, ce compun
 comisiunea tipografiei archidiececane gr. or. din Sibiiu n'a
 pătimit de bóla aprinderii de crieri. Causa nu póte fi alta,
 decât lipsa materialului expus la atari aprinderi. Ba unii
 anatomi afirmă cu multă positivitatie, că majoritatea membrilor
 din comisiunea tipografiei archidiececane posede în acea gaură,
 unde alți ómeni 'și păstrează crierii, cea mai miserabilă spețic
 de călți, adecă brebeni.

Nu-i deci neci o mirare, decă areopagul lui Guttenberg
 din strada Măcelarilor în ședința sa din 7. Octobre, la porunca
 metropolitului Miron, a trântit pe Cristea din redacțiunea
 Telegrafului Român. Cu atari eroi dela masa verde, decretează
 metropolitul Miron, și fără de revolver, ađi ce-i poruncește
 Tisza, și mâne, decă-i leagă de gard și le pune fân dinnainte-
 l mână!

Drept aceea, când vine vorba la motivele, din cari Cristea
 a sărit din redacțiunea Telegrafului Român, ca și țiganul,
 când a voit se prindă stupul, din stejar¹ă, acelea nu trebuie
 căutate la comisiunea tipografiei archidiececane. Dér neci lumea
 se nu creadă, că falimentul lui Cristea s'a produs de capitalul
 inspirațiunilor de simțininte loiali și patriotice ale constituțio-
 nulei Miron. Alta-i tufa cu iepurele.

Ce e drept, archimetropârcitul Miron nu-i rebel ca Cristea.
 El 'și ia camilavca de ori-care pătrântaș. Vie ori-când al
 doilea 48, el nu'ți iese din pivniță. Nu există constituțiune,
 care se nu-i placă lui. Ori avem un ministeriu Tisza ori dece
 Onody sau Isztoczy, lui e tot un drac. Un petec roșu dela

niște pantaloni pensionați de honved, ajunge ca el se strige :
 Éljen! Tóte aceste virtuți loiali și patriotice nu fac însă nici
 pe departe motivul, din cari metropărăsitul Miron a dat pe
 Cristea din redacțiunea Telegrafului Român afară. Loialitatea
 și patriotismul lui Miron izvorăsc din piscul fondului de
 dispozițiuni și se scurg în țitele doicelor, din cari apoi se
 varsă laptele credinței gr. or. din strada Măcelarilor. Hinc
 illae lacrimae de inspirațiuni ale simțimintelor loiali și patriotice
 ale lui Miron Nerománul.

Eu nu știu cum va succede lui Tisza împăcarea Croaților,
 a-și crea însă, prin delăturarea lui Cristea dela redacțiunea
 Telegrafului Român, un organ românesc guvernamental, și
 acésta pe spesele veduvelor preatesc gr. or. din archidiecesă,
 i-a succes cu desăvârșire.

Cum se vor presenta, celelalte urmări ale trântelei lui
 Cristea din redacțiunea Telegrafului Român vom vedea. Prima
 urmare s'a vedut a doua zi după acca trântea în fața Piți-
 goilor. Aceștia erau a doua zi opăriți, și infățișau o față
 melancholică, ca și caii birjarilor, când ovăsul se urcă-n preț.

Eu unul dau Pițigoilor tótă dreptatea, pentru-că nu-i tot
 una cine-i redactor al Telegrafului Român. Lumea română,
 în timpul din urmă, s'a îndatinat a afla în colónele Telegra-
 fului Român prorocia adevărului d'un om cu inimă și cu
 spirit, și nu-i va veni bine, când ați mâne va auți prin acele
 colóne pe măgarii dela târla lui Tisza rínchezînd.

* * *

Se vede că archiarmăsariul Miron iar a mâncat din
 ovăsul fondului de dispozițiuni, pentru-că din nou a început
 a ríncheza cerculare.

Nu-i vorbă, Tisza îngrijește onest de caii, care-i fac serviii. El are tótă dreptatea, dér n'are cunoștințe veterinare : E prost în alegerea cailor !

Încât cunosc eu hippologia, neci un om cu minte nu îndopă cu ovăs un cal plin de guturariu, care nu produce decât gunoiu.

Eu țin pe Tisza mult mai cu minte, ca el se nu se fie convins, că archiarmăsariul Miron fi mănca înzedar ovásul, și că de rínchezatul lui neci o iapă nu mai șuvăie de códá.

Miron, acest patriot 'patentat, și-a cercat norocul d'atâtea ori cu cerculare patriotico-didactice, cercularele lui a inmulțit însă numai cercurile dela butea Danaidclor.

Las că patriotismul nu se ține de domeniul didacticei archipastorale, Tisza ar potea ști, că celce se urcă pe catedra învțătoréscă, în prima linie, trebuic se fie moral. Archiprăpăditul Miron însă nunumai că nu e moral, dér e hingheriul moralității publice ! Ce patriotism póte învęta acel archipăstorii, după care servitórele arată cu degetele pe stradă, și cu ale cărui fapte, cel mai depravat concubinant 'și excusă publice fărădelegea sa ?

Dreptaceea aruncate pe feréstă sânt bacșișurile, ce Miron le trage din fondul de dispozițiuni pentru cercularele sale. Cercularele lui Miron sânt în fața Románilor de asemenea valóre morală, de care au fost faptele acelu sfânt călugăr innaintea lui Dumneșeu, care fura pei dela bogăți, ca se facă opinci pentru săraci !

Special cu cerculariul seu din 14. Octobre s'a prezentat Miron românismului ca un denunciant de rangul cel mai ordinar, și póte mulțami lui Dumneșeu, că e deja metropolit, pentru-că, cu atare activitate cerculară, n'ar mai căștiga ađi neci pentru rangul ierarchic al unui crásnic un vot românesc.

Altcum pe bună cale a apucat Miron. A apucat pe calea racului, care numai d'aceea merge cu curul înainte, ca se nu védă când cade-n apă.

Cocóna Gurădulce.



Ce-i prea mult nu-i sănătos, apoi fie cultură literatură untură sau altă ură Căţ! Ce-i prea mult e lucru țigănesc — ȕice cocóna Sfecla — și are totă dreptatea. Numai țiganul, când a dat de gustul jîntiței la stână, a strigat: Țineți-me unul și'mi băgați doi. Căţ!

Abia sau sfătoșit damele române din Sibiiu, ca se facă o scólă superióră pentru creșterea fetițelor, și asociațiunea transilvană s'a găsit și mai sfătósă ca se facă a dóua. Așa

ca mâne vom avea două scóle superióre pentru fetițe și neci una inferióră. Cât!

Țiganul flămând, când nevastă-sa, în lipsa de făină, nu i-a putut face o mămăligă mare, i-a ȓis ca se-i facă două mai mici și s'a mulțămit. Românul flămând, neavând făină d'o mămăligă mică, pretinde deloc doue mămăligi mari. Cât!

N'ași avea nimica contra, când asociațiunea transilvană, din făina proprie, și-ar face mămăligă cât de mare. Cu losurile turcești și acțiunile dela Transilvania, ce le posedă, și-ar putea cumpăra făină toema d'o mămăligă. Când însă asociațiunea transilvană 'și bagă mâna în coșul vecinului ca se 'și facă mămăligă, atunci Harșian, cu totă dreptatea-i strigă: Cât!

Vor fi ómeni și mai cu minte decât Harșian, care în prostia lui face deferință între al meu ș'al tău, dér mie mi se pare mintea aceloră prea românescă și me tem, nu cumva aceea minte se umble aȓi mâne îmbracată cu vesmintele lui: Dupăploiecăpeneag. Cât!

Las că damele nóstre și până când n'am avut neci o scólă inferióră au ieșit prea culte, și că, după-ce le vom mai face și scóle superióre, nu te vei mai putea apropia de ele decât cu spetele cocoș, pălăria la picior și instanță-n mână, eu una nu me pot învoi ca asociațiunea transilvană se converteze fondul academiei române de drepturi, și din corpus iuris se facă crinoline. Asta nu merge odată cu șignonul. Cât!

Décă asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român chiar voiește ași încerca norocul în fabricațiunea de ciorapi, fuste și crinoline mai fine, atunci poftescă ași scărpina capitalul recerut la atare întreprindere din ceafa proprie, iar nu ași împlânta ghiarăle în pungă streină, pentru-că altcum posteritatea va asemăna meritele ei cu ale aceluia, care fură ciapa ca se postească. Cât!

Eu țin cu Harșian și celelalte cocóne, că cine a dat la fondul academiei române de drepturi un cruceriu, a făcut cruceriuului seu un testament, a cărui existență nu mai depinde dela voia altora. Din acel cruceriu se pot crește numai indiviși, cari mint pe bani, neci odată însă individe, care mint pe bărbați. Cât!

Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român nu-i sinodul archidiecesan, care din fondul preoteselor veduve de crătința gr. or. cumperă case d'ale orfanilor lui Bechniț pentru pensionarea cloșanilor archidiecesani, și din fondul rudolfîn cumpără scutece pentru archereuți bitóngi. Quod licet Iovi nou licet bovi, sau precum traduce cocóna Sfecla: Jupiter nu-i bou. Cât!

Și eu, în considerarea bătrânețelor mele, m'am fost hotărît să fac un fond și se'l dau în administrațiunea asociațiunei transilvane cu destinațiunea, ca după mórtea mea se se cumpere din acel fond șoreci pentru mâța mea orfană și succesorii ei legitimi. Acum însă după ce am aflat ce face asociațiunea transilvană din fondul academiei române de drepturi, mai bine'mi sugrum mâța, decât lăsându-i o fundațiune s'o dau în administrațiunea asociațiunei transilvane. N'us eu așa de próstă ca ađi se'mi încredințez averea mea asociațiunei transilvane și mâne se vie o adunare generală, ca cea din Brașov, și se hotărăscă, ca din fundațiunea mea, în loc de șoreci pentru susținerea orfanei mele mâțe se se cumpere pentru domnii membri din comitetul central: „Schnupftabak“. Cât!

Stan Pașitul.



Popa nostru, sosind aseră dela Sibiu, mi-a povestit mari lucruri. Romanii din Sibiu și jur au făcut redactorului dela Telegraful Roman, Cristea, un vifleim cu făclii, musică și cuvântări, cum nu s'a mai pomenit. Lucrul stă așa:

Redactorul Cristea a scris în Telegraful Roman un articol de care metropolitul Miron i-a strepeșit dinții tocma în momentul, când Tisza i-a fost conces ca se muște din foudul de dispoșiuni din Budapesta. Asta l'a supêrat pe metropolitul

Miron până la rărunchii metreselor din reședința metropolitană, și d'aceea a pus pe expresii comisiunei tipografiei archidieceșane, ca se dea pe Cristea dela redacțiunea Telegrafului Roman afară. Expresii și-au făcut datorința și lui Cristea o mare nedreptate.

Românii din Sibiiu și jur, aflând ce nedreptate s'a făcut redactorului Cristea, s'au adunat și-n nóptea din 8. spre 9. Octobre, ca tótă lumea se vedă nedreptatea, au aprins mai multe sute de făclii, au angajat o bandă musicală, și strigând „Se trăiescă Cristea“ ! au alergat în strada Măcelarilor. Aici a pus dracul pe metropolitul Miron de șede tocma preste uliță de locuința lui Cristea. Metropolitul, auđind strigările de: „Se trăiescă“, și cugetând că-n Sibiiu locuiesc asemenea năuci ca-n Arad, prin urmare, că lui i se face vifeimul, a deschis un giam dela feréstă și și-a scos capul în uliță, ca cănele prin gard. Mulțimea cu vifeimul însă ajungând dinna-intea reședinței metropolitane a făcut un: „Halb links“, și-a întors metropolitului acea parte, care totdeuna stă cătră apus, când fața caută cătră răsărit.

Aici a urmat o tăcere profundă. Numai inima metropolitului se auđia bătând de bucurie. Musica a întonat apoi melodii de mărire în onórea lui Cristea. Un vorbitoriu l'a felicitat pentru tăria caracterului seu în apărarea cauzelor naționale române, și vivatele, ce au întrerupt cuvintele lui Cristea de mulțămire, pot fi pentru Tisza o dovadă mai mult că la spetele metropolitului Miron stau numai doice, și că Românii la atari metropoliți le întorc spetele.

De ci mulțimea cu vifeimul a plecat pe sub nasul metropolitului Miron cătră căsarma militară și metropolitul a remas cu nasul belit, ceea-ce eu unul nu cred, pentru-că ala n'are nas.

Aşa s'a finit vifleimul, ce Români din Sibiiu şi jur l'a aranjat în onórea unui martir al ȕiaristiceii naţionale române.

Acest vifleim mi-a revocat în memorie păţania unui ȕigan, care sémână mult cu a metropolitului Miron. Metropolitul Miron a păţito la vifleimul lui Cristea ca ȕiganul la nunta popii din Răvăşal. Aşa se povesteşte, că însurându-se popa din Răvăşal, chiemătoriuł óspeţilor de nuntă, un om glumet, a chemat şi pe ȕiganul Bubea la masă. Bubea, luând lucrul serios, a mers şi el la nunta popii, dér fiind-că nime nu l'a lăsat se între în odaie, el s'a pus la feréstă şi se uita cum mănâncă şi béu óspeţii. Ceialalţi ȕigani au aflat cum s'a ospetat Bubea la nunta popii, l'a luat în ris, dér el, ca se-şi acopere ruşinea le-a răspuns: Hi! M'au păcălit ei cum m'au păcălit, dér védi eu i-am păcălit, pentru-că pâna-ce ei măncau şi béu în casă, cu înghitiam la feréstă!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Altă mirăzanie din Sibiiu :

În 18. Octobre se lăţise vorba prin Sibiiu, că Români s'au conjurat ca, în nóptea urmétóre, se dărime reşedinţa metropolitului Miron. Din cauza asta, strada Măcelarilor a fost în nóptea din 18. spre 19. Octobre obiectul unei strajnice paze. Pandurii poliţiei, tóta nóptea au percurs strada Măcelarilor dela un cap până la celalalt. Un regiment de cătane cu 12. tunuri sta, pentru cazul de lipsă, în rezervă. Pórtă reşedinţei metropolitane s'a zăvorit dela 6. óre séra. Archigăinariul metropolitan Reu a slobozit găştele din coteţe, pentru-ca, devenind capitoliul în pericol, se facă larmă, iar el însuşi s'a postat c'o rudă de apă după pórtă. Bucătăresele cu tóte servitórele curţii s'au înarmat cu câte o lingură. Trei doice metropolitane s'au urcat cu câte-o ólă plină cu apă

ferbinte în pod și așteptau momentul de atac la ferestrele podului. Secretariul metropolitan Petroviciu a luat o sobă de tinichea și un ciocan și s'a urcat în vârful coperișului reședinței metropolitane. Acesta avea instrucțiunea, ca se signalizeze pericolul prin baterea cu ciocanul în sobă.

Prin odăile reședinței metropolitane se preumbla metropolitul singur, iar în dormitoriu pădăiau Hilarion, Nicanor și nu știu care dascăl lăpădat, fiecare lângă câte un leagăn, având misiunea d'a legăna, când vr'un metropoluț ar începe se plângă.

În poziția asta ștau cu toții. O tăcere tainică domnea preste strada Măcelarilor. Singur călcăiele dela cizmelele pandurilor se aușiau bătând „tóc, tóc“ de pardosala stradei. Și ce e mai semnificativ, în noaptea aceea, nici o mironosită fără de ulei în candelă, n'au bătut în porța metropoliei, ca se i se umple candela.

Cam pe la mezul nopții s'a întemplat, că un cotoc sare de pe casa lui Baier pe coperișul reședinței metropolitane. Petrovici, de spaimă, scapă soba pe coperiș la vale. Soba cade-n strada „puf“. Pandurii fuga după miliție. Miliția sosește, și ce află? Află soba turtită-n stradă și pe archigăinariul metropolitan Reu tocma în momentul, când și-a venit în fire, ș'a cerut ca se-i aducă alte izmene. Ceialalți afară de călugări, cărora canónele nu le iartă a purta izmene, erau deja toți premeniți.

Din afurisenile lui Radu Ciubuc.



Fond sau colectă se te faci, și metropolitul Miron, Mihalka Lászlo sau Verhovay se te administreze!

De raiu se'ți facă Dumneșeu parte, și când vei intra în el, se te pomenești Ciangău!

Patriotismul cercularilor lui Miron se te ajungă, și spre exemplul tuturor, se spënduri, ca portret, de-a stânga lui Spanga!

Tisza se'ți scóță splina, Trefort se'ți taie limba și pentru ce'ți va promite Szapáry, se te'ntreci cu Dr. Miron sau Dr. Gal în patriotism.

Telegrame particulare ale Calicului.

Hateg 25. Octobere. Măgarisfatul d'aici, într-un înalt urechiata sa înțelegințe pedagogică a încuartirat scôla comunală română de fetițe în dubelăria locuinței magistratuale. Prin această novațiune s'a câștigat nunumai un nou izvor pentru honofurăturile, la cari casa opidană este expusă, dér ș'un neprețuit avantajiu pedagogic. Fragetele fetițe vor avea ocasiunea a învăța sublimul limbagiu al cofărițelor, bărbanilor și bicherilor, ce permanent se'ncurcă prin coridórele și curtea magistratului.

Suprema înspecțiune asupra învățătoresei s'a încredințat domnului Gros de Bot, dubelariu și doctor în faurologie, care posede multe experințe în amorul didactic, și, cu deosebire, după coconițe învățătoresc fi lasă gura bale.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Deva 26. Octobere. În procesul contra lui Tincu și consorți s'au găsit noi martori, cari susțin, că a doua și după metingul Românilor d'aici s'ar fi simțit mișcăminte naționali în barba lui Balomiri.

București 28. Octobere. Brătianu relaționând camerei, în sedința de ieri, despre rezultatele călătoriei sale la Berlin și Viena, a constatat, c'a adus pacea-n țară, și, spre susținerea bunelor relațiuni ale României cu statele vecine, a cerut un credit extraordinar de 20 milioane franci pentru cumpărarea de tunuri d'ale lui Krupp.

Blaj 28. Octobere. În ziua St. Dumitru s'a săvârșit aici tăierea împrejur a mai multor țipăi, cu mare solemnitate.

Causa e, că studenții nu mai vor se mânânce țipăii fără papricaș, de care metropolitul a mâncat la Seghedin.

Virful Grópei 28. Octobree. Comitetul expozițiunii naționale române din 1881 dela Sibiu și-a încheiat ieri socotelile, și mai caută acum numai după intratele, despre cari nu se știe pe unde au ieșit. Objectele de expozițiune, cari și-au perdut urma, s'au trecut în contul încrederii publice, de care comitetul expozițional se bucură.

Medicul curios.



Medicul; Auzi pretine, de mult ai domniata gușa aceea la gât?

Țăreanul: He — he — — asta o avuto mama, fie ieriată, înainte de ce m'a făcut!

O păcălitură.



Chirilă: Auđita-i, că-n Cluj zace un om de mai multe săptămâni și Podóba nu voiește se'l îngrópe?!

Gavrilă: N'o fi avënd pãrale potrivite, și Podóbã unde nu'și umple punga nu'și cascade gura.

Chirilă: Ba nu, dér n'a murit încă!

La muștră.



Tenentele: Neghiob mai ești: păcătosule! Nu'nțeleg cum tu nu poți ținea pas cu ceilalți. Ai grijă la comandă, și decă păsești cu piciorul cel stâng și cu ceilalți ții tempo nu poți greși.

Recrutul: Me rog domnule tenente, nu's eu de vină ci ceilalți. Când merg eu singur totdeauna țin paș!

Allocutio Parapleuritis.

Exelenția Ta!

Preasfinte Archidenunțiant!

Noi știm, că Lucifer demult a apucat călare pe Exelenția Ta, și, călărind, ți-implântă pintenii în cõste.

Asta nu ne privește pe noi. Fiecare stăpân 'și călărește calul cumu-i place!

Alții dîc, că de doi ani încõce te calcă și nevoia, de faci cerculare.

Stropsascăte cumu-i place, pe noi nu ne dõre!

Toți câți ți-a cetit cerculariul din 14. Octobre Nr. 4097 cred, că ești nebun.

Crédă, cine ce-i place, credința nare silă!

Noi Exelenție nu credem asta. Ce e drept, și noi am cam simțit, că ești lovit cu leuca, dér noi, ca ortodoxi, până-ce nu te vedem cu ochii în casa nebulilor, nu putem admite atare credință!

Veniva și acel timp, ca se te vedem datânduți cercularele din balamuc, sub numărul chiliei separate.

Îl dorim și noi din inimă!

Până atunci Exelenție, permitene o întrebare:

Exelenția Ta ai scris în cerculariul din 14. Octobre Nr. 4097: „Se află între Români din statul acesta ómeni de aceia, cari pentru vindecarea ranelor nõstre con-tează la ajutoriu strein, sau la resturnarea sistemului constituțional, și caută a adăpa publicul nostru cu spe-ranțe ilusorii.“

Ómeni cu atari fapte Exelenție, comit crima de înaltă tradare.

Décă e așa, statul e în pericol, și Exelenția Tã ești

datoriu a apăra statul de pericol. Canónele însuși nunumai 'ți conced, dér 'ți demândă a călca chiar și secretul spovedaniei, când statul se află în pericol.

Deci te întrebăm: Cine sânt acei Români periculoși pentru stat?

Afară cu numele lor, ca lumea se-i cunóscă, și te asigurăm, că milióne de Români vor arunca cu pietri în acei criminaliști!

Nu șuvăi din reveréndă Exelenție, și nu schimba din umeri: Cum chiamă pe acei criminaliști?

La lumina lunei cu ei, că de nu 'ți spunem, ce nime nu 'ți-a mai spus: 'Ti spunem, că ești un om de caracter!

Colaboratorii Calicului

Scandalografescu m. p.

Bileam m. p.

Stan Pățitul m. p.

Radu Ciubuc m. p.

Colivă, Jeromonach m. p.

Sus Marcule m. p.*)

*) Cocóna Gurădulce, din cause binecuvântate a denegat subscrierea aceste alocuțiuni. Ea susține, că n'o lasă inima a se strica cu protectorul gurilor dulci.

R.